



# Budapestre vonatkozó újságcik

Osztályozás

362.51

Szerző: *Beróti Géza*

Hely

Cím: *Angyalföldi körkép a  
„Kancsal macská”-ból nézve*

Idő

1940

Forrás:

*Pest*

Személy

*137.*

*940. 12*

Helyezés

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

*373.34*

## ANGYALFÖLDI KÖRKÉP a „Kancsal Macská”-ból nézve

A mindenre elszánt utas szombaton éjfélkor kísértetek és a komolyabb kassza-fürások órájában érkezik meg Angyalföldre s az angyalföldi tájnak is arra a pontjára, amely Budapest térképén a dél-amerikai Matto Grosso szerepét tölti be, az Ismeretlen Zöld Pokol, vagy a Rejtélyek Birodalma, mint élenkagyú kalandos regényíróknál divatos.

Angyalföldre ezekben az órákban nem lehet ráismerni. Az utóbbi években bizonyos polgáriasodó mozgalom volt észlelhető a vidéken; a hétköznapi valóságos hétköznapi hangulatban multak el, a kocsmárosok dominót és egyéb türelm-játékokat szereztek be és megbízható emberek állítása szerint már régen nem fordult elő, hogy mentőautó, vagy rendőri készség lépte volna át hétköznapi az angyalföldi határokat.

A tisztos polgári elemek élték a maguk tisztos polgári életét, szombaton este korán nyugovóra tértek és gyorsan fülükre bűzták a paplant, mert régi tapasztalat, hogy szombaton éjjel kint csatangolni — angyalföldi álmokönyvek szerint

egyenértékű hosszabb-rövidebb kórházi ápolással, vagy koronatanúi szereppel a büntetőtörvényszéken.

Mindebből kitűnik, hogy alább nem a hétköznapi Angyalföldről lesz szó, hanem ama bizonyos szombati Angyalföldről.

Színhely: „Kancsal Macská”

Utólagos vitákat elkerülendő, riportunk színhelyének nevében az egyik szót megváltoztattuk, mert nem vagyunk híve a késdobáló honoráriumnak, a nyájas olvasónak pedig tökéletesen mindegy, hogy mint nevezik azt az angyalföldi »éttermet, amelyben alkalmunk volt találkozni a pesti alvilág néhány markáns egyéniségével. A Kancsal Macská-ról még csak annyit, hogy alcímei között az étterem megjelölés némi túlzásnak tekinthető, mert avatottak szerint, a helyiségben mintegy nyolc évvel ezelőtt fordult meg utóljára étkező vendég, aki a »lokál« jellegét megcsúfolva, malactokányt fogyasztott és felgyógyulása után messze elkerülte a tájat.

A Kancsal Macska tehát ott virul Angyalföld kelles közepén, egy teljes komforttal felszerelt pincében, ahová három lépcsőfok és tömény pálinkaszag vezet. A helyiség méreteit, sajnos, nem lehet azonnal megállapítani a füst miatt, de a türelmes szemlélő előbb-utóbb megtudja, csak ki kell várni az első vitát, amikor a repülő flaskák röppályájából könnyen kiszámítható. Csak a hangra kell ügyelni, mert az üveg egészen más hangnemben török össze emberi koponyán, mint falon.

A helyiségben kézzel faragott asztalok állnak művészi kivitelben, mellettük kényesizlésű úri közönség, amely nem túri, hogy poharat váltás alkalmával kimosásák. A kocsmá pultja mellett öles természetű gentleman teljesít szolgálatot: itallal látja el a vendégeket, utóbb pedig kihajítja a törzsvendégeket a számla gondos kiegyenlítése után. E büszke tartású férfiú arca túlzás nélkül bemutató modell lehetne a mentőorvosi tanfolyamokon. Amiből megállapítható, hogy a Kancsal Macska vendégei egyben a tudomány hősei, ki az orvostudományt, ki a jogtudományt gyarapítva gyakorlati elemekkel.

### „Nehéz fiúk” asztala

Terepkutató tevékenységünk során felfedeztünk a meglehetősen tömött kocsmában egy üres asztalt, amelyet valami babonás tisztelettel került el mindenki.

— Ez a nehéz fiúk asztala, — közölte

velünk a helyzettel ismerős kísérőnk, aki a jelenlévők közül mindenkit ismert, — priuszaiból. Mert a Kancsal Macska kissé koszos falai között nem tarthat igényt tartós népszerűsége az, akinek bűnügyi nyilvántartó lapja véletlenül üres volna. Az egészséges jelenlét főkelléke — a mult.

Már ez csak így van a Kancsal Macska környékén.

Szemlélődésünk alatt kivált a füstből egy fiatalember és helyet foglalt az üres asztalnál.

— Szép Peti, — közölte velünk kísérőnk és azonnal hozzá is fűzte a daliás megjelenésű ifjú néhány löbönjáró cselekményét, amelyekkel nem foglalkozhatunk érdem szerint a lap terjedelme miatt. A Kancsal Macska közérdeklődése azonnal Szép Peti felé fordult, aki kényelmesen elhevert három széken, rágyújtott és közölte a nagyközönséggel, hogy a füstöt a fülén fogja kiengedni. A mutatványt feszült érdeklődés kísérte. Mi ugyan úgy láttuk, hogy a füst Szép Peti ferdén (és utólag) vágott orrukán távozott, de külvéleményünket nem ütöttük dobra, már csak azért sem, mert egy fiatal és kezdő angyalföldi gentleman ellenvéleményen volt és emiatt rövid összetűzés támadt közöttük. A névtelen fiatalember foghíjasan távozott.

### „Regényes Róza” esetei

A jelenlévő társadalmi személyek között általános, majdnem gyengéd figyelem kísért egy nőt, aki erős festékrége ellenére

sem volt szépnek nevezhető. A nő *Regényes Róza* volt, mint elmondták s hajdan a tisztos konyhatündéri pályát hagyta ott, merő regényes hajlamból az alvilág kedvéért. *Regényes Róza* e pillanatban gyászolt. Életéből több kötet ponyvaregény kerülne ki, ha lenne, aki megírná. Dióhéjban csak annyit említsünk meg, hogy *Regényes Róza* már volt egy aránylag szolid bankrabló »titkárnője«, aki nem tehetett arról, hogy időközben *statárium volt és Regényes Róza állás nélkül maradt.*

Utóbb egy elsővonalbeli kasszafúróhoz szegődött, aki vidéken került bíróság elé, majd szökni akart és közben véletlenül megfojtott egy fegyőrt. A ragaszkodó szellemű betörő *kitöltötte büntetését: pontosan életfogytiglan élt.* Ezen apróságok miatt *Regényes Róza* nem valami népszerű a babonás alvilági fiúk között.

## *Vihar egy pohár snapszban*

A *Kancsal Macska* sokatlátott falai között ezalatt számos jelentős alvilági egyéniség fordult meg. Találkoztunk a zsebmeteszőiskola legifjabb tehetségeivel, akik kényes művészujjakkal irtóznak minden durva testi munkától. A betörőtársadalom »jobb elemei« is itt jöttek össze műfaj szerint csoportosulva. *Verekedés alig öt-hat esetben fordult elő, a sérülteket símán felmosták, majd táncoltak egy kimerültesült bolti tolvaj harmonikazenéjére.* *Regényes Róza* — tekintettel a családi gyászra — csak tangót és egyéb bús táncokat lejött.

A komoly vihar egy pohár snapsz miatt tört ki, amit *Szép Peti* rendelt s amit egy óvatlan pillanatban valaki kivitt. Sajnos, nem derült ki a tettes, amiért is *Szép Peti* tempósan felállt és igazi angyalföldi flegmával kezdte *sorba pofozni a jelenlévőket.*

A célzatos fellépés az ötödik esetben már szemet szúrt a vendégeknek, akik vilámgyorsan tömörültek és *kft.* alapon viszonozták az ütlegeket. A villanyt, — nyilván tapintatból — leoltották, s mire újra felgyulladt, a söntéspult gyakorlati érzésű kezelője, már elő is készítette a *házi mentőszekrényt.* Az ajtóban megjelent a szomszéd asztalos, aki elszállította a javításra váró bútordarabokat, majd az üveges jelentkezett a pótlendő készlettel s mire a rendőrséget értesítették volna, a *kocsma már hétköznapi képet öltött.*

Távozásunk alkalmával a bejáratnál a sebhelyesképű esapos vett tőlünk búcsút, udvariasan zsebrevágva fogyasztásunk árát, megemelte zsírba pácolt keménykalapját és derüsen így szólt:

— Szép csendes este volt. Hiába: *megjavult már Angyalföld!* Legyen máskor is szerencsém...

*Baróti Géza*